

Ավետիք Իսահակյան

Աշուն է, քամի...

Աշուն է, քամի...
Տերևներն մի-մի,
Արցունքի նման
Դողացին, ընկան...

Փշում է, ասես,
Ունայնության պես,
Քամին ամեհի
Ճամփում ամայի:

Սնքել է հոգիս
Մռայլ գիշերիս, -
Չգիտեմ սահից,
Թե՞ կյանքի սահից...

Եվ դեղին փոշին
Ելնում է իմ հին
Ապրած օրերից,
Եվ ծածկում է ինձ...

1913

Կոլոնժ